

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/189/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3717207757
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3717207757.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudkýň JUDr. Olgy Lichnerovej a JUDr. Alice Beňovej v spore žalobcu Q. M. V., a.s., so sídlom v C., A. XX, E.: XX XXX XXX, proti žalovanej C. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. M., R. XXXX/XXX-XX, o zaplatenie 2.430,29 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 18. apríla 2018, č.k. 8Csp/138/2017-129 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej zamietajúcej časti a vo výrokovej časti o náhrade trov konania p o t v r d z u j e.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.231,79 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej, ktorá je povinná nahradiť žalobcovi v rozsahu 83,66 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, o ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré po právoplatnosti rozsudku vydá súdny úradník. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.430,29 eur spolu s úrokom vo výške 28 % p.a. zo sumy 2.430,29 eur od 05.07.2017 do zaplatenia. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu ako banka zriadila bežný účet pre jeho majiteľa - žalovanú. Žalobca vykonával do určitej sumy príkazy na platby, aj keď žalovaná nemala na to potrebné peňažné prostriedky na účte, práva a povinnosti zmluvných strán sa v tejto súvislosti spravovali aj ustanoveniami zmluvy o úvere. Uviedol, že je všeobecne známe, že predmetom podnikania žalobcu je vedenie účtov a poskytovanie úverov, teda mal súd za preukázané, že zmluvu uzavrel v rámci predmetu svojho podnikania, na druhej strane z predloženej zmluvy nevyplýva, že by táto bola uzavretá v súvislosti s predmetom jej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti. Vzhľadom na uvedené mal súd prvej inštancie za preukázané, že zmluva o vedení účtu je spotrebiteľskou zmluvou. Uviedol, že žalovaná mala zostatok na účte k 31.12.2012 vo výške 46,67 eur, avšak následne vykonanými pohybmi na účte sa dostala do nepovoleného prečerpania. Ku koncu roka 2016 bol zostatok na účte -2.430,29 eur. Žalovaná nespochybnila správnosť uvedených transakcií, ale po preskúmaní výpisov z účtu súd zistil, že nárok, ktorý si žalobca uplatnil, pozostáva o.i. z príplatku za vedenie účtu v exekúcii, celkom vo výške 130,- eur (26 x 5,- eur), tento príplatok si žalobca uplatňuje aj napriek tomu, že nepreukázal, že by žalovaná bola v exekúcii. Navyše žalobca v podanej žalobe nijako bližšie nezdôvodnil, prečo vlastne požaduje od klientov, ktorí sú v exekúcii, príplatok za vedenie účtu na rozdiel od klientov, ktorí nie sú v exekúcii. Hoci je možné pripustiť, že s vedením účtov, ktoré sú zablokované v súvislosti s vedením exekúcie, má banka vyššie výdavky, no podľa názoru súdu prvej inštancie tieto výdavky nemôžu byť vo výške 5,- eur mesačne. Uzavrel tak, že príplatky za vedenie účtu v exekúcii sú teda neprimerane vysoké a

neprimerane zaťažujú spotrebiteľov, ktorí sú v exekúcii bez toho, aby bol k tomu primeraný hospodársky dôvod. Ďalej uviedol, že v danom prípade žalobca nepreukázal, že by v prípade žalovanej sa jednalo o účet v exekúcii. Žalobca si rovnako tak uplatnil aj poplatok za oznámenie o nevykonanej platbe 7 x 1,- eur, hoci nepreukázal, že by bol oznámil žalovanej, že nevykoná nejakú transakciu. Rovnako tak nepreukázal, že by bol oznámil žalovanej, že ruší trvalý príkaz, za čo vyúčtoval žalovanej 1,50 eur, a tiež, pokiaľ si žalobca uplatnil aj poplatok za upomienky 60,- eur (popl. deb. upomienka 15,- eur, popl. deb. upomienka 2 - 15,- eur a popl.za výzvu debet 30,- eur), ktoré poplatky síce boli dohodnuté, tak opätovne žalobca nepreukázal, že by bol tieto upomienky vystavil a odoslal, a preto ani tieto poplatky súd žalobcovi nepriznal. Okrem toho poplatky za vystavené upomienky sú následkom predchádzajúceho porušenia zmluvných povinností zo strany žalovanej, teda majú charakter zmluvnej pokuty, čo podporne potvrdzuje aj fakt, že hoci vo výpise z účtu (strana 30 súdneho spisu) sú 2 z týchto upomienok aj označené ako upomienky, jedna ako výzva, resp. poplatok za výzvu -debet, ale v sadzobníku poplatkov (rub strany 24 súdneho spisu) sú dve z týchto položiek označené ako zmluvné pokuty (konkrétne zmluvná pokuta pri nepovolenom prečerpaní a zmluvná pokuta pri nepovolenom prečerpaní po upozornení) a jedna ako výzva na splatenie nepovoleného prečerpania účtu. Preto, pokiaľ 2 z položiek sám žalobca označuje ako zmluvnú pokutu, mal podľa súdu prvej inštancie preukázať, že bola dodržaná písomná forma dojednania o zmluvnej pokute. V tomto prípade sa dojednania o poplatkoch za upomienky nachádzajú len v cenníku, ktorý nie je podpísaný ani jednou zmluvnou stranou, preto súd prvej inštancie konštatoval, že písomná forma nie je zachovaná, a preto náhrada poplatkov za upomienky, ktoré žalobca v cenníku vedie ako zmluvnú pokutu v celkovej výške 30,- eur, žalobcovi nepatrí jednak z dôvodu nepreukázania ich doručenia a vystavenia, ale aj z dôvodu neplatného dojednania takejto zmluvnej pokuty a v prípade poplatku za výzvu z dôvodu nepreukázania jej vystavenia a doručenia žalovanej. Po preskúmaní žalovanej sumy súd prvej inštancie zistil, že celkovo nesprávne uplatnené položky boli vo výške 198,50 eur (upomienky 60,- eur, poplatok za oznámenie o nevykonanej platbe 7,- eur, príplatok za vedenie účtu v exekúcii 130 eur, poplatok za zrušenie TP 1,50 eur), preto súd v tejto časti žalobu zamietol. Vo zvyšnej časti - 2.231,79 eur, bola žalovaná suma uplatnená správne, a preto túto sumu súd žalobcovi priznal ako dôvodne uplatnenú. Žalobca spolu s istinou uplatnil aj úrok 28 % ročne od 5.7.2017, ale podľa názoru súdu prvej inštancie tento úrok žalobcovi nepatrí, pretože uzavretím úverového účtu došlo k faktickému ukončeniu úverového vzťahu, a teda žalobcovi už úrok nepatrí. Z dokazovania vyplynulo, že žalobca pred zatvorením účtu vykonal dňa 04.07.2017 internú účtovnú transakciu (prevod), kedy debetný zostatok na účte klienta (žalovanej) previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet, teda v tento deň aj účet žalovanej uzatvoril. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na právny názor Krajského súdu v Prešove vyslovený v rozsudku sp.zn. 6Co/190/2014, podľa ktorého, splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomfortný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a nar. vl. alternatívne (podľa povahy zmluvnej úpravy) subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka. Žalobca si uplatnil sumu 2.430,29, čo do sumy 198,50 eur súd žalobu zamietol, čo do sumy 2.231,79 eur súd žalobe vyhovel. Žalovaná mala teda úspech 8,17 % z predmetu konania, žalobca mal úspech čo do 91,83 % z predmetu konania. Čistý úspech žalobcu bol 83,66 % z predmetu konania. Žalobca mal preto podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, vychádzajúc z ustanovenia § 255 ods. 2 CSP, nárok na to, aby mu žalovaná nahradila trovy konania v rozsahu 91,83 % a v tomto percentuálnom vyjadrení súd prvej inštancie tieto trovy konania žalobcovi priznal. Uviedol, že o výške týchto trov konania bude rozhodnuté podľa ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Proti tomuto rozsudku, a to jeho zamietajúcej výrokovej časti, podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Žalobca mal za to, že pokiaľ súd považoval návrh za neúplný vo vzťahu k uplatneným poplatkom, mal žalobcu vyzvať na jeho doplnenie v zmysle § 129 ods. 1 CSP, podľa ktorého v prípade neúplného podania súd obligatórne vyzve na doplnenie alebo opravu podania. Súd žalobcu na doplnenie žaloby nevyzval, avšak napriek tomu vo veci meritórne rozhodol. Podľa žalobcu je takýto postup súdu procesne vadný a žalobcovi ním bola odňatá možnosť uplatňovať si procesné práva za účelom účinnej ochrany jeho práv. Žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/262/2017 zo dňa 18.01.2018 a uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/33/2017-53 zo dňa 27.06.2017. Žalobca ďalej predložil rozpis nákladov na vedenie exekúcie na účte a tiež bližšiu špecifikáciu jednotlivých exekúcií na účte žalovaného. Poplatok za upomienky a výzvu predstavuje skutočnú náhradu nákladov banky, ktoré vznikli banke v súvislosti s omeškaním dlžníka, najmä náklady banky za vyhotovenie a zaslanie upomienky, výzvy, náklady spojené so zasielaním informácií do spoločného úverového registra, sledovaním ďalšieho správania dlžníka a podobne. Poplatok za upomienku predstavuje aj službu klientovi spočívajúcu v tom, že klient je v dostatočnom časovom predstihu informovaný o omeškaní a o následkoch nesplácania úveru a môže tak tieto negatívne následky v čas odvrátiť. Žalobca ďalej predložil súdu zrušenie trvalého príkazu na úhradu vygenerované zo systému žalobcu. Podľa žalobcu sú všetky poplatky vyjadrené jasne, zrozumiteľne a určito, a to priamo v Sadzobníku poplatkov, ktorý je súčasťou VOP, a teda aj súčasťou zmluvy. Poukázal na to, že zákon o platobných službách výslovne neustanovuje, že poplatky za poskytovanie platobných služieb musia byť individuálne dojednané. Podľa žalobcu preto nie je dôvod na nepriznanie poplatkov súvisiacich s vedením platobného účtu žalovaného. Zároveň ani zákon o spotrebiteľských úveroch neustanovuje, že všetky náležitosti zmluvy musia byť uvedené v jednom dokumente. Tento výklad potvrdil aj rozsudok Súdneho dvora z 09.11.2016 vo veci C-42/15. Zároveň žalobca uvádzal, že poplatky sú účtované na základe čl. IV. ods. 2 zmluvy o účte, v zmysle ktorého je banka za poskytovanie produktov/služieb oprávnená zúčtovať si poplatky podľa Sadzobníka poplatkov banky v platnom znení a všetky takéto poplatky účtuje na ľarchu účtu zriadeného na základe Zmluvy, ktorého sa poskytnutie produktov/služby týka, resp. na ľarchu akéhokoľvek iného účtu majiteľa účtu vedeného v banke. Zmluva bola uzatvorená v súlade s ustanoveniami Obchodného zákonníka upravujúcimi zmluvu o bežnom účte. V zmysle § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočňovaní týchto platieb zmluvou o úvere. V zmysle § 711 ods. 1 Obchodného zákonníka, za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte. Poukázal na Všeobecné obchodné podmienky bod 3.4, 3.8, 3.12 a čl. III. písm. A. bod 23, 27. Zdôraznil, že nepovolené prečerpanie je prekročením v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a ako vyplýva z vyššie uvedeného a ustanovenia Všeobecných obchodných podmienok žalobcu iba reflektuje ustanovenia relevantných právnych predpisov upravujúcich vedenie bežného účtu bankou a vzájomné práva a povinnosti zmluvných strán zo zmluvy o bežnom účte. V danom prípade sa nejedná o špecifickú zmluvnú podmienku alebo princíp zavedený žalobcom, nakoľko úprava sa v podstatnej miere opiera o právnu úpravu, keďže s oprávnením banky požadovať úroky za prečerpanie účtu počítá ako Obchodný zákonník, tak aj zákon o spotrebiteľských úveroch v ustanovení § 18 ods. 1. Žalobca mal za to, že zverejnením vývesiek úrokových sadzieb na webovom sídle žalobcu a v pobočkách je splnená povinnosť v zmysle § 18 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon nevyžaduje uvedenie úrokovej sadzby v zmluve o účte, preto je podľa žalobcu zamietnutie nároku na úrok nedôvodné. Žalobca zároveň predložil súdu Úrokové sadzby produktov, z ktorých vyplýva výška úrokov. Úrok 28 % ročne nie je zmluvný úrok, a teda ani úrok po zosplatnení, ale je to zákonný úrok z titulu prekročenia. Žalobca navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 388 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a vyhovel žalobe žalobcu v celom rozsahu a zároveň, aby žalobcovi priznal náhradu trov konania aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutom rozsahu v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej výrokovej zamietajúcej časti a výrokovej časti o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. So zreteľom na obsah odvolania žalobcu, v odvolacom konaní bol preskúmaný výrok napadnutého rozsudku, ktorým bola žaloba zamietnutá, ako aj súvisiaci výrok o trovách konania, a preto výrok, ktorým bolo žalobe čiastočne vyhovené, ktorý odvolaním žalobca nenapadol, v odvolacom konaní preskúmaný nebol a ako taký nadobudol právoplatnosť.

6. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na tom právnom názore, že zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb uzavretá dňa 26.09.2011 medzi žalobcom a žalovanou je spotrebiteľskou zmluvou. Vo vzťahu k príplatku za vedenie účtu v exekúcii mal súd prvej inštancie za to, že zo strany žalobcu nebolo preukázané, že by v prípade žalovanej išlo o účet v exekúcii, pričom dospel aj k tomu, že takýto príplatok vo výške 5,- eur mesačne je neprimerane vysoký a neprimerane zaťažuje spotrebiteľa, ktorý je v exekúcii bez toho, aby bol k tomu primeraný hospodársky dôvod. Vo vzťahu k poplatkom za oznámenie o nevykonanej platbe žalobca nepreukázal, že by bol oznámil žalovanej, že nevykoná nejakú transakciu. Vo vzťahu k poplatkom za upomienky opätovne žalobca nepreukázal, že by bol tieto upomienky vystavil a odoslal, a preto ani tieto poplatky súd žalobcovi nepriznal. Okrem toho konštatoval, že poplatky za vystavené upomienky sú následkom predchádzajúceho porušenia zmluvných povinností zo strany žalovanej, preto majú charakter zmluvnej pokuty, pričom žalobca nepreukázal, že bola dodržaná písomná forma dojednania o zmluvnej pokute. Súd prvej inštancie tiež žalobcovi nepriznal úrok 28 % ročne od 5.7.2017, keďže podľa názoru súdu tento úrok žalobcovi nepatrí, pretože uzavretím úverového účtu došlo k faktickému ukončeniu úverového vzťahu.

7. Odvolací súd považuje tento právny názor súdu prvej inštancie za správny a stotožňuje sa aj s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti v celom rozsahu podľa § 387 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam žalobcu uvádza nasledovné:

8. Odvolací súd mal za to, že súd prvej inštancie správne zhodnotil, že uzatvorená zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, ktorou bol pre žalovanú zriadený osobný účet je zmluvou spotrebiteľskou.

9. Žalobca poukázal na zákon o platobných službách, ktorý nevyžaduje, aby boli poplatky za poskytované služby individuálne dojednané. Takýto názor však podľa odvolacieho súdu neobstojí, nakoľko ust. § 31 ods. 2 zák. č.492/2009 Z. z. o platobných službách (ďalej len „zákon o platobných službách“), na ktoré žalobca poukazuje stanovuje, že poskytovateľ platobných služieb poskytuje platobné služby používateľovi platobných služieb na základe a) zmluvy o poskytnutí jednorazovej platobnej služby alebo b) rámcovej zmluvy. Žalovaná je spotrebiteľkou, ktorej právny poriadok poskytuje ochranu inými špeciálnymi predpismi. Pokiaľ ide o spotrebiteľský vzťah musí veriteľ/dodávateľ (žalobca) prihliadať aj na špecifické podmienky, ktoré je nutné dodržiavať pri ochrane spotrebiteľa. Tieto podmienky neupravuje zákon o platobných službách, ale špeciálne predpisy akými sú napríklad zákon ochrane spotrebiteľa, či Občiansky zákonník. Názor vyjadrený v odvolaní, podľa ktorého, ak určité podmienky nie sú uvedené v zákone o platobných službách nie je potrebné ich, pri tomto type vzťahu dodržiavať, nie je správny.

10. Odvolací súd mal zhodne so súdom prvej inštancie za to, že nároky na účtované poplatky neboli žalobcom preukázané, a to, že by v prípade žalovanej išlo o účet v exekúcii, oznámenie o nevykonaní platby, preukázanie vystavenia a odoslania upomienok. Okrem toho, ako je uvedené vyššie je potrebné, aby aj takéto poplatky boli individuálne dojednané, pričom za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal síce spotrebiteľ (žalovaná) možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohla ovplyvniť ich obsah. V danom prípade nijako žalovaná obsah sadzobníka poplatkov ovplyvňovať nemohla. Takisto pokiaľ išlo o Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len „VOP“) tieto majú slúžiť na dojednania technického alebo vysvetľujúceho charakteru a nemali by sa v nich nachádzať dojednania úrokov, či iných poplatkov, pokiaľ ich spotrebiteľ (žalovaná) nemôže individuálne s dodávateľom (žalobcom) dohodnúť. Keďže žalobca nepreukázal svoj nárok na uplatnené poplatky (neuniesol dôkazné bremeno), pričom zároveň išlo o poplatky, ktoré zrejme neboli so žalovanou individuálne dohodnuté, správne súd prvej inštancie postupoval, keď žalobu v tejto časti zamietol.

11. Pokiaľ žalobca poukazoval na závery rozsudku súdneho dvora C-42/2015 je potrebné dať do pozornosti, že i v tomto rozhodnutí sa konštatuje, že Smernica 2008/48/ES nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil na jednej strane, že zmluva patrí do pôsobnosti tejto smernice a musí byť podpísaná zmluvnými stranami a na druhej strane, že táto požiadavka podpísania

sa vzťahuje na všetky náležitosti tejto zmluvy. Tu je potrebné poukázať na to, že zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. v ustanovení § 9 presne špecifikuje podstatné náležitosti zmluvy, z čoho vyplýva, že tieto náležitosti musia byť i podpísané účastníkmi zmluvy. Teda v prípade, že by tieto náležitosti zmluvy boli obsiahnuté vo Všeobecných obchodných podmienkach, minimálne je potrebné, aby tieto boli účastníkmi zmluvy i podpísané.

12. K odvolacej námietke žalobcu spočívajúcej v tom, že súd nevyzval žalobcu na odstránenie väd neúplného návrhu, hoci ho považoval za neúplný, ale meritórne o ňom rozhodol, odvolací súd dospel k záveru, že táto námietka nie je opodstatnená. Dôvodom zamietnutia žaloby je neunesenie dôkazného bremena žalobcom. Súd prvej inštancie správne považoval predložený návrh za úplný z pohľadu opisu podstatných a rozhodujúcich skutkových tvrdení (§ 150 ods. 1 CSP) ako i náležitostí podania (§ 127 CSP) a ani podľa názoru odvolacieho súdu nebol daný dôvod na výzvu v zmysle § 129 ods. 1 CSP (ako tvrdí odvolateľ), nakoľko by tým súd neprímerane nahrádzal aktivitu žalobcu a porušil by základný princíp rovnosti sporových strán (nepožadoval by totiž náležitosti neúplného návrhu, ale ďalšie dôkazy potrebné pre zabezpečenie procesného úspechu žalobcu). Odvolateľ mylne zamieňa neúplnosť žaloby (ktorú skutočnosť súd prvej inštancie netvrdil, ani nie je daná) ako dôvod na odmietnutie podania a neunesenie dôkazného bremena s dôvodom pre meritórne zamietnutie žaloby. Zákon neuvádza, že argumentačná a dôkazná nedostatočnosť strany je takou neúplnosťou podania, ktorú má odstraňovať procesný súd. Znamená to, že strana v konaní má z vlastnej iniciatívy nielen povinnosť tvrdenia, ale musí iniciatívne postupovať aj pri predkladaní dôkazov (dôkazná povinnosť). Znamená to, že pokiaľ strana v konaní niečo tvrdí má povinnosť to aj preukázať. V opačnom prípade sa vystavuje nebezpečenstvu neúspechu v konaní pre neunesenie dôkazného bremena. Za danej procesnej situácie odvolacie námietky žalobcu boli nedôvodné.

13. Rovnako sa odvolací súd stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že žalobca nemá nárok na uplatnený úrok 28 % ročne od 05.07.2017. Predovšetkým nie je možné dospieť k názoru, aký prezentoval žalobca v odvolaní, že predmetný úrok 28 % (Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu) nie je zmluvným úrokom, ale ide o zákonný úrok, pričom žalobca poukazyval na § 18 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, či Obchodný zákonník, ktorý počítajú s oprávnením banky požadovať úroky za prečerpanie účtu. Ustanovenie § 18 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch upravuje výlučne informačnú povinnosť banky vo vzťahu ku klientovi pre prípad vzniku prekročenia (prečerpania) bežného účtu, neustanovuje akékoľvek práva banky v súvislosti s prekročením (prečerpaním) bežného účtu a už vôbec nie 28 % úrok z takéto prečerpania. Skutočnosť, že uvedený zákon, či Obchodný zákonník umožňujú banke požadovať pri prečerpaní účtu úroky, nie je možné zamieňať s tým, že by išlo o zákonný úrok, ktorý je vyslovene zákonom stanovený (napr. zákonný úrok z omeškania). V opačnom prípade, by bolo možné požadovať každý úrok za zákonný, keď zákon umožňuje veriteľovi požadovať úroky (napr. Zmluva o úvere podľa Obchodného zákonníka). Navyše odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že v spotrebiteľskom právnom vzťahu musí byť výška úrokov priamo uvedená v zmluve. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že došlo k ukončeniu úverového vzťahu uzavretím úverového účtu. Súd prvej inštancie preto správne posúdil, že po skončení úverového vzťahu, žalobca už nemá nárok na tento úrok. Takýto záver súdu prvej inštancie je správny, pretože nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, a preto niet ani dôvodu na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom.

14. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej zamietajúcej časti a vo výrokovej časti o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v konaní úspešná. Žalovanej však žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, a preto odvolací súd žalovanej nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).